

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at etablere et rejsehold, hvis opgave skal være at understøtte specialundervisning herunder opkvalificere kompetencerne på specialundervisningsområdet hos de fastansatte lærere på folkeskolerne på kysten.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne)

(1. behandling)

Demokraatit takker Inatsisartutmedlem Nivi Olsen for dette vigtige beslutningsforslag.

Vi skal skabe de bedste folkeskoler for vore børn. Uanset hvilke udfordringer vores børn har, så skal de føle sig godt tilpas under hele deres skoleforløb. På den måde vil de oparbejde en stærkere selvtillid til at begå sig i uddannelsesmiljøet og senere i erhvervslivet. Derfor er forslagsstillerens argumenter ganske essentielle i forsøget på at højne den udfordring, som vi har været vidne til i alt for mange år - nemlig at vi mister hele ungdomsårgange, som hverken kommer i gang med en uddannelse eller bliver sluset ind i et arbejdsliv efter endt folkeskoleforløb.

Vi må sætte os et mål for, at alle elever skal kunne tage en afgangseksamen uanset hvilke udfordringer de hver især har. Dette kræver en stærk, faglig og pædagogisk tilgang, som vi mener fremhæves i forslaget. Vi må også sætte os et mål for, at alle afgangselever står klar med en slags uddannelses- og/eller karriereplan, når de forlader folkeskolen. At lade dem hen i det uvisse er uværdigt for de unge, og det er ikke i samfundets interesse.

Det er ganske tankevækkende, at Naalakkersuisut støtter et forslag, som vi drøftede for et par uger siden vedrørende kompetenceudvikling for medarbejdere, som arbejder med handikappede, og som også er et kommunalt ansvar, og samtidigt afviser dette forslag på baggrund af samme argument; nemlig at det er et kommunalt anliggende. Man skulle netop mene, at det ville god mening, at man også her forsøgte at møde forslagsstilleren i hendes argumenter med et ønske om at arbejde for, at alle børn og unge får mulighed for at få en afgangseksamen for derved at kunne inkluderes i civilsamfundets funktioner, hvad enten det er i arbejds- eller uddannelsessammenhæng.

Man kunne for eksempel etablere et centralt placeret rådgivningsorgan, som i stedet kunne bistå med sin faglighed online i stedet for at kalde det for et rejsehold således, at ordningen ikke behøver at være så dyr, som belyses i forslaget. Vigtigt er det også, at vi lytter til medarbejderne, skoleinspektørerne, skolernes respektive bestyrelser og ikke mindst, IMAK, som uden tvivl har en interesse i at bruge og øge fagligheden til gavn for alle vores børn i folkeskolen.

Erfaringsmæssigt fra skolebestyrelsesarbejdet ved jeg, at de lærere som opkvalificeres og får tilegnet nye kompetencer ikke nødvendigvis bruger deres nyttilkomne viden proaktivt, idet der ikke foreligger krav herom. Derfor har vi en del lærere, som har en specialpædagogisk efteruddannelse, hvis kompetencer kan

anvendes meget bedre, og det kunne eksempelvis være igennem oprettelse af sådan et centralt placeret, og onlinebaseret rådgivningsorgan, som skal bistå og sikre at medarbejderne i vores vidtstrakte land altid har mulighed for at trække på de nødvendige kompetencer via IT/online.

For vi ved, at der er og kan være store kommunale forskelle, og for at vores børn skal behandles med lige mulighed for at kunne færdiggøre sin folkeskole, bør man være åben for dette vigtige tiltag.

Vi sender på den baggrund forslaget til videre behandling i Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke. Udvalget bedes kigge nærmere på en fremsættelse af et eventuelt ændringsforslag, og bedes undersøge de lokale udfordringer, der er i hver kommune for at komme nærmere et beslutningsforslag, som skal understøtte ønsket om at støtte børn og unge med særlige behov til en fremtid, hvor disse inkluderes i arbejds- og uddannelsessammenhæng lige som alle andre unge.